

Jeg kaster på blink med en rose

Martin og bestefar var bestevenner. Men nå er bestefar død. Martin er i begravelsen.

Vi skulle sitte foran i kirken. Helt foran var det en hvit kiste. Inne i den lå kroppen til bestefar. Jeg lurte på om han hadde på de nye tennene.

Jeg hadde fått nye penklær. De klødde. Jeg måtte sitte og kjede meg. Presten kom. Han hilste på alle. Han klappet meg på hodet og sa «barnet mitt». Det var skikkelig dustete gjort. Så gikk han opp på scenen og snakket om bestefar. Så sang vi litt. Så snakket presten lenge om Gud. Så hørte vi på noen andre som sang.

Mamma gav meg en rose og hvisket at jeg skulle kaste den på kisten.

Det var litt ekkelt. Jeg har aldri vært flink til å kaste på blink. Heldigvis traff jeg.

Så var det slutt. Det var ganske mange som ble med hjem til oss etterpå. Jeg gikk på rommet mitt, fordi alle var så rare. Hadde bestefar vært der, ville han ha ledd av alle sammen. Jeg lurte på hvor bestefar var nå.

Oppgaver:

Se Elevbok 4B side 127.

Gjør oppgave 1a.

